

Det fremgik af *udvalgsbetænkningen*, at der på et tidligt tidspunkt af udvalgsarbejdet var opnået enighed mellem udvalget og arbejdsministeren om at lade loven træde i kraft allerede den 1. april 1970 af hensyn til de foreslåede forbedrede dagpengesatser, i hvilken anledning arbejdsministeren stillede en række ændringsforslag vedr. ikrafttrædelsestidspunktet. På baggrund heraf blev afgivelse af betænkning fremskyndet mest muligt og der kom derfor til at henstå en række spørgsmål, som udvalget kunne have ønsket nærmere drøftet, eksempelvis:

„1) Problemet, hvorvidt man med henblik på forbedring af arbejdsformidlingens arbejdsmuligheder kan fastsætte regler, hvorefter der på et tidligere tidspunkt tilgår den meddelelse om iværksatte eller forventede opsigelser. . .

2) De i lovforslaget indeholdte regler om adgang for deltidsarbejdende til at blive arbejdsløshedsforsikrede, . . .

3) Spørgsmålet om, hvorvidt der er større ulemper end fordele ved, at en række detailspørgsmål behandles centralt, jfr. eksempelvis bestemmelserne i §§ 20 og 44.

4) Spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelsen i lovforslagets § 64 bør suppleres med en bestemmelse om adgang til at meddele dispensation til invalidepensionister med hensyn til 78 dages begrænsningen for arbejdsløshedsdagpenge. En sådan dispensationsadgang er der stillet forslag om, for så vidt angår sygedagpenge.“

Udvalgsbetænkningen indeholder endvidere følgende *mindretalsudtalelse*:

„Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) beklager, at der ikke i udvalget på grund af tidnød har været mulighed for grundigt at behandle alle de problemer, som nyordningen af arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring fører med sig.

Mindretallet må også beklage, at regeringspartierne på afgørende vigtige områder har afvist de forslag, som er stillet af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti. Det gælder ikke mindst spørgsmålet om at sikre de arbejdsløse en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Den af regeringen foreslåede ordning vil ikke under ledigheden stille de arbejdsløse afgørende bedre økonomisk end efter de hidtidige regler, specielt ikke de lavtlønnede. Mindretallet mener også, at der bør sikres en rimeligere hjælp, når der er tale om dobbelt husførelse, ligesom der bør skabes mulighed for besøg i hjemmet hver uge, hvis arbejde er anvist fjernt fra hjemstedet, og ikke som nu kun en gang hver måned.

Disse og andre forslag er afvist af regeringspartierne, hvorfor mindretallet har fremsat ændringsforslag disse forhold vedrørende.

Det er videre mindretallets forudsætning, at alle øvrige spørgsmål, der ikke dybtgående har været behandlet i udvalget, må viderebehandles ved et fortsat udvalgsarbejde.“